

der betaler dem. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem havde Ret i at betegne denne Afgift som en Fyrsgift. Det er ganske vist en Afgift, som billignis pålægges Skibsfarten til blandt Andet at afholde ogsaa de store Udgifter til Fyrsvænet, som desværre ere henlagte under Marineministeriet, men jeg tror dog ikke, at man kan kalde det en Fyrsgift; det er i Virkeligheden en Vareafgift, en Afgift, som hviler paa Varerne, og som saadan forbeles denne Afgift altsaa omkring paa Forbrugerne af Varerne. Jeg vil altsaa tro, at det kunde ikke være af Veien, om denne hele Sag toges nærmere under Overveielse gennem et Udvalg, navnlig Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Anledning til at fremme dette Forslag om Ophævelse af Skibsafgifterne, naar det saaledes kommer alene uden Forbindelse med en Brændevinsbeskatning eller med en Revision af Lødbloggingen eller deslige. Det er i Forbindelse med saadanne andre Spørgsmaal, at jeg synes, at det nærmest bør komme frem, og jeg kan heller ikke tro, at det er egentlig af Veien, at Spørgsmaalet om Ophævelsen af denne Afgift i og for sig blev Gjenstand for en nyere Drøftelse af det ærede Thing iftedetfor, at blot enkelte Medlemmer stille Forslag til Forandringer. Jeg vil derfor senere mulig tillade mig at foreslaa, at Sagen bliver henvist til Behandling i et Udvalg, som da nærmere kunde stille Forslag om, hvorvidt og i hvilken Form Loven skal fremmes.

Finantsministeren (Estrup): Den ærede Landsthingsmand for 1ste Kreds (Harald Hansen), som først havde Ordet, har allerede gjort fuldstændig Rede for de Forandringer, som ere foregaaede med Lovforslaget paa dets Lei gennem det andet Thing. Han har gjort opmærksom paa, at Lovforslaget, saaledes som det oprindelig var fremsat, kun gik ud paa at ophæve Skibsafgiften for indenrigsk Fart ved Siden af at stemple som indenrigsk Fart endel af det, som hidtil og med Rette har været henregnet til udenrigsk Skibsfart, nemlig Farten i Lillebelt og Farten mellem Ribe, Fjerg, Esbjerg og Varde Lødbidstrifter paa den ene Side og den nærmest liggende flessvigste Rytstrækning paa den anden Side, men at der i det andet Thing er vedtaget en Forandring i § 3, som gaar ud paa at udvide dette Omraade for den udenrigske Skibsfart, der skulde kunne stemples som indenrigsk, i en meget betydelig Grad. Det forekommer mig imidlertid, at den ærede Landsthingsmand gik ud fra den Forudsætning, at denne Stempling som indenrigsk Skibsfart skulde finde Sted for dette Omraades Vedkommende, medens Bestemmelsen dog kun gaar ud paa, at den kan stemples som saadan. Det er for mig en meget betydelig Forskjel, der ligger deri. Før jeg gaar videre, kan jeg ønske at gjøre den ærede 5te Landsthingsmand for 3die Kreds (Kump), som ønskede, at § 3 helt skulde gaa ud af Forslaget,

idet han bemærkede, at man gennem en Bestemmelse som den i § 3 stillede Nabofystrækninger eller Nabofjæstæder under ulige Billaar, opmærksom paa, at allerede Loven af 4de Juli 1863 jo indeholder en saadan Bestemmelse, som hidtil ikke, saavidt mig bekendt, fra nogen Side har været anset som ubillig eller som medførende saadanne Følger, som det ærede Medlem antager. I Loven af 4de Juli 1863 § 56 III. vil det ærede Medlem jo finde en Bestemmelse, som gaar ud paa at stemple Drefundsfarten, Farten mellem den danske Side af Drefund og den svenske Side af Drefund, som indenrigsk Fart, uden at der, saavidt mig bekendt, i Løbet af de 16 Aar efter den Tid er blevet reist Prægrationsspørgsmaal i den Henseende. Jeg tror altsaa dog at turde gaa ud fra, at man ved nu at stemple Lillebeltsfarten paa samme Maade som indenrigsk Fart, skjøndt en Del af Lillebelts Ryt er fremmed, heller ikke vil komme til at gjøre Uret mod nogen tilstøtende Rytstrækning eller Nabofjæstæder. Som bekendt, er det jo netop et Andragende fra Skipperne, der færdes i Lillebelt, som har givet Anledning til, at hele Lovforslaget er kommet frem, og skjøndt jeg villig skal erkjende, at Bestemmelsen om Ophævelsen af indenrigsk Skibsafgift er langt mere betydende end Bestemmelsen i § 3, vilde det for mig idetmindste dog være noget befynderligt, om Loven tilsidst skulde komme frem, uden at bære Spor af det, som egentlig har fremkaldt hele Lovforslaget, og det vilde være tilfældet, dersom § 3 fuldstændig gik ud. — Den Stilling, som jeg har indtaget i det andet Thing til § 3, saaledes som den nu foreligger, er allerede delvis angiven af den første ærede Taler. Jeg skal dog sige til, at jeg ganske vist har frabedt mig den vidgaaende Bemyndigelse, som § 3, saaledes som den endelig er affattet, indeholder, og at jeg tillige har fremhævet, hvor let en Bemyndigelse deraf, i alt Fald i et noget større Omfang, vil føre til om ikke fuldt berettigede, saa dog vanskelig afviselige Reklamationer fra Naboe, der ligge udenfor de vilkaarlig trukne Linier, og hvem der altsaa ikke kan tilstaaes de Begunstigelser, som man tilstaaer dem, der ligge indenfor Linierne; men at den vidgaaende Bemyndigelse i § 3 alligevel ikke vilde gjøre Forslaget absolut uimodtageligt for mig, idet det jo kun er en Bemyndigelse, som jeg selvselgelig kun vil anvende i et passende Maal, hvor det kan se, uden at udsette sig for Fare og, jeg vil dertil sige, under den bestemte Forudsætning, at den kun bliver benyttet, hvor fuld Gjensidighed bliver indbrømt. Ved fuld Gjensidighed fortaar jeg selvselgelig ikke blot, hvad vi jo allerede nu have opnaaet omtrent overfor alle de Nationer, med hvilke vi staa i Handelsfamkvem, nemlig at danske Skibe hos dem behandles paa samme Maade som deres egne Skibe, ligesom vi i vore Fartvande behandle de fremmede Skibe paa samme